

MARY MÈRIDA, LA ORIANA FALLACI ESPANYOLA

De la nova fornada de periodistes-entrevistadors espanyols, en Baltasar Porcel i la Mary Mèrida, llueixen entre els més remarcats. Mary Mèrida, malgrat la seva joventud, s'ha fet un lloc important dins el camp, difícil, del periodisme. Col·laboradora intermitent de moltes publicacions diàries i setmanals.

Amb motiu de la recent publicació del seu últim llibre "LOS TRIUNFADORES" hem tingut oportunitat de conversar una estona amb ella; a fe que la xerrada ha estat interessant. Opinini vostès.

Entrevistador: *Què et va moure a escollir aquesta difícil parcel·la de l'informació?*

M^a. MÈRIDA: Em va semblar que era un camp no solament interessant sinó que era d'atractiu formidable, i així ho assenyalo a la introducció del meu llibre. Cal descobrir la imatge i la personalitat i la vida de tots aquells personatges, que són acollits per l'opinió pública, com els capdevaners, com els heralds de la societat, és a dir, els que nosaltres entenem com a homes i dones renombrats, en definitiva "LOS TRIUNFADORES", encara que a nivell popular a algun cert nombre d'aquests no els considerin triomfadors, malgrat que des del meu prisma jo si ho faig. He triat aquesta parcel·la perquè em sembla important arribar a conèixer a tota aquesta gent que ha fet quelcom, que s'ha destacat de la majoria, d'allò que considerem com a normal i per tant és interessant conèixer com pensen, com reaccionen, que senten, que ambicionen, que desitgen, perquè sofreixen, que els angosta, perquè lluiten, etc...

Entrevistador: *Dius en el pròleg del teu llibre anterior "TESTIGOS DE FRANCO" que refuses tota militància política i que pretens marginar-te de consideracions personals a l'hora de l'entrevista. De veritat ho fas?*

M^a.M.: Sí, sen dubte. Això és potser l'única cosa que em sembla he pogut assolir en el tema que porto en aquesta feina... solament tinc la militància del periodisme i pretenc substreurem de qualsevol ideologia política, àdhuc que el noranta per cent de les entrevistes que faig són de caire polític. A nivell personal, quan em trobo davant de qualsevol personatge del tipus que sia, no vull que es pugui intuir que aquesta persona em cau més simpàtica o menys, més o menys agradable, això mai. Encara, menys a nivell polític, crec que el periodista ha de tenir una llibertat total a l'hora d'escriure, d'informar que da cap manera podria tenir-la, si milita en alguna ideologia concreta. Aquest punt ha estat molt debatut, admeto que sia una qüestió discutible, la de militar-hi o no, encara que en el meu cas, jo m'oblido de la ideologia del personatge i em margino voluntàriament d'aquesta qüestió.

Entrevistador: *En el teu últim llibre "LOS TRIUNFADORES" es fa un recull de 36 entrevistes; Dall, Nària Espert, Cugat, Gironella, Pla, Montserrat Caballé, Salvador Espriu, etc.. quin és el vincle que uneix a tots aquests personatges? És potser, el títol del llibre?*

M^a. M.: El títol, que no va ser definitiu des del començament, va ésser un acord amb els editors, un xic influenciats, potser, per allò de lo comercial, això de "LOS TRIUNFADORES" semblava que tenia un cert ganxo, encara que a mi no era el títol que més m'agradava. Acabat, he pensat que encara que alguns dels personatges que proposo, no hagin triomfat a nivell popular, perquè, per exemple, han triomfat: Sara Montiel, Andrés Segovia, Orantes, o Joan Miró, n'hi han

uns altres, com Aranguren, Julián Marías o Torrente Ballester, que no ho han fet tant, que són menys populars. El que és important per a mi es remarcar aquelles persones que han fet alguna cosa valuosa, davant d'ell mateix i de la comunitat que l'envolta; aquest és ja un triomfador. La selecció de personatges que he fet en aquest llibre, es basa en gent que han fet quelcom important, el que han fet o han fet bé, han sobresortit sobre la majoria, i aquest és el lligam que hi ha entre els personatges.

Entrevistador: *De totes les entrevistes, en trobo dues, la de Josep Mª Gironella i la de Josep Pla, dins del camp de la literatura, dos escriptors d'arrels gironines, i crec que la gent d'aquest país les veuran amb una estima especial. Quina impressió et causaren els dos? Que vares sentir al parlar amb ells?. Com són?*

M^a. M.: A Gironella el coneixia ja des de fa molt de temps, el seu germà, va ésser company meu d'escola de periodisme, i per tant la relació vé de molts anys endarrera. He seguit pas a pas tota la seva obra literària, i em sembla una persona extraordinàriament interessant, tant a nivell d'escriptor com de persona. La seva trilogia sobre la guerra civil espanyola, crec que no ha estat superada encara per ningú. Ell es sent verdaderament gironí i diu sovint que ha nascut en el bressol de l'Empordà; és molt català i integrat totalment en els seu país. En quant a Pla, crec que és una persona "estranya", diferent, i si serveix d'anècdota em va dir que mai no havia tingut cap il·lusió, i que tampoc l'havia necessitat; que creu que la felicitat i la il·lusió són com una mena de romanticisme menor, i que a la vida no cal ésser feliç, ni tenir il·lusions, sinó fer el que cal i res més. Una altra cosa interessant de Pla, és el seu concepte de la cultura. Diu en Pla que la cultura és nefasta, que no serveix per res, que ell ha vist coses terribles entre la gent que s'anomena ella mateixa culta, que prefereix quasi l'analfabetisme i que entre la gent que no té cultura hi han moltes més persones generoses, sinceres i àdhuc bones, que entre la gent culta. Imaginat si no és una opinió realment atrevida!

A Josep Pla voldria expressar-li la meua admiració i el meu reconeixement, en aquest moment en que la seva salut està molt resentida. Una de les millors entrevistes d'aquest llibre és precisament la seva.

Entrevistador: *Et sents la Oriana Fallaci espanyola?*

M^a.M.: Tinc un gran respecte per la tasca de la Fallaci, ella és una gran periodista i és per a mí un honor que em comparin amb ella, encara que m'agradaria més que em coneguessin per mi mateixa, pel meu estil i per la meua manera de fer les coses.

Entrevistador: *Per acabar, Mary, quin consell donaries a les noves promocions de periodistes, dins la teua parcel·la?*

M^a.M.: No em permeto donar cap consell, encara que recomanaria que tractin d'arribar al fons del personatge i àdhuc que el periodista es col·loqui en segon terme, perquè ressalti al màxim la personalitat de l'entrevistat; no ésser mai protagonista, perquè nosaltres som uns intermediaris entre el públic i el personatge; procurar ser el màxim d'humils, i això que dic no és perquè vulgui sentar càtedra, sinó perquè és el meu desig, i el que m'agradaria arribar a assolir.

Verdaderament Mary Mèrida és un personatge deliciós, la xerrada s'allargaria molta estona, malgrat que el temps i l'espai és el nostre més gran enemic. Que "LOS TRIUNFADORES" tingui l'acollida que ella es mereix.

PERE CODINA I CARLES BENENY